

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Ansvarshavende: Otto Gornitzka.
Forretningsfører Sparekassens Ridder
Trykt i Allinge Rogtrykkeri.

Avertissementsprisen er pr. Pettilline
for Inserater paa Forsiden 15 Øre.
Almindelige Annoncer 1. Gang 10 Øre
efterfølgende Gange 5 Øre.

Nr. 179

Freitag den 2. Marts 1917

5te Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

trykkes i et Antal af mindst 1600 Exempl.
og forsendes gennem Postvæsenet i Allinge.
Sandvig, Olsker, Rutsker, Rø og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

har den største Udbredelse i Nordre Herred
bliver læst i ethvert Hjem og egner sig der-
for bedst til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aflysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 1 Kr. halvårlig.

Landbrugets Vinterarbejder.

Af Landbrugslærer J. Aagaard, Tune.

Det er for en Gangs Skyld faldet
i med stadigt Vejr, og der kan føjes
til — Vintervejr. Siden det Nat-
ten mellem 5. og 6. Januar slog om
fra Regn til Frost og Sne, har det
været stadigt Frostvejr. I den første
Tid med stærkt stigende Barometer
og en Del Blæst, siden med lidt fal-
dende Barometer, men stille, pænt
Vejr uden Nedbør. En hel Maaned
Vinter med Kaneføre er noget, man
kun sjældent oplever her i Landet.
Nu har vi imidlertid Vinteren, det
fryser stadigt, og Markerne ligger
skjult under et jævnt, pænt Lag Sne.
I et saadant Vejr og Føre er de fle-
ste Landbrugsarbejder gaet i Staa;
man holder sig i det væsentligste
inden Døre, hvilket dog ikke alle
Vegne behøver at betyde Uvirksom-
hed. Sidste Aars i Halm stærkt fyl-
dende Høst er endnu ikke udtærsket;
der er altsaa et Arbejde. Af og til
maa der køres Roer fra Roekulen
ind i Roehuset, der kan være Flyt-
ning med Halm og meget andet.
Kreaturene skal have deres daglige
Pleje og Pasning, og det er ingen
Skade til, at denne bliver udført om-
hyggelig. De kolde Roer, selv om
de ikke er frosne, kan lempes ind
i Stalden til Opvarmning i god Tid
inden Fodringen. Fodring med me-
get kolde Roer bør ikke finde Sted.

Dyrenes Hudpleje forsømmes i
Reglen alt for meget, men herpaa
kan for Tiden saa udmærket raades
Bod. Hvilken herlig Tilværelse er
det ikke at faa Lov at staa i en varm
Kostald og strigle Køer, naar det er
koldt ude, og er det ikke en Fryd
for en Landmand at se sine Dyr
blank-pudsede frem for at have dem
staaende støvede, snavsede, ja maa-
ske med store Kager paa Laarene.
Det sidste er desværre endnu ingen
Sjældenhed. Selv paa Steder, hvor
en Fodermester forestaar de her paa-
pegede Arbejder, kan en Haandsræk-
ning ofte tiltrænges og er da selv-
følgelig paa sin Plads.

Et andet af Vinterens Arbejder er
Udbringning af Gødning,

og det er jo nu ved den Tid, hvor
dette Arbejde plejer at foregaa. Hist
og her ses nogle Gødningsbunker

ligge. De kom ud straks, da Fro-
sten indtraadte, og har siden staaet
der. For Tiden er Forholdene for
Udbringning af Gødning ikke gun-
stige, man maa derfor have Taalmo-
dighed. Der er vel ikke mere Sne,
end det er til at køre, om det skulde
være, men Sneen løser jo op en Gang,
og man har ingen Garanti for, at
det ikke kan ske saa hurtigt, at den
opløselige Del af Gødningen løber
bort med Smeltevandet. Jorden er
ret godt frossen under Sneen, saa
der kan ikke de første Tøvejrdsage
være Tale om nogen Synken i Jor-
den. Hensyn til dit og dat, Arbej-
dets Fordeling og meget andet op-
fordrer maaske nok enkelte Steder
til at køre Gødningen ud nu, men
alligevel — se foreløbig Tiden an.
Naar der saa en Gang tages fat,
sørg da for,

at Gødningen spredes straks.

Dersom den faste Gødning var
uopløselig, gjorde det naturligvis
ikke noget, om der gik nogle Dage
eller Uger, inden Spredningen fandt
Sted, men saaledes er det jo slet
ikke. Af Gødningens Værdistoffer
er ca.

en Trediedel af Kvælstofforbindel-
serne,

to Trediedel af Fosforsyren og alt
Kaliet

opløseligt i Vand, og naar Gødnings-
hobene udsættes for Regn og Sne,
Udvaskning, før Spredningen finder
Sted, vaskes begribeligvis en hel
Del af dens opløselige Bestanddele
ned i Jorden paa det Sted, hvor Bun-
kerne ligger. At man paa den Maade
ikke opnaar en regelmæssig Forde-
ling af Gødningen, kræver ingen
nærmere Paavisning. Det er besyn-
derligt, at en saadan Fremgangs-
maade kan praktiseres Aar efter Aar,
endskønt der jo ellers nok kunde
være god Mening i,

at Gødningens plantenæ-
rende Bestanddele blev saa
godt fordelt, som det over-
hovedet var muligt.

I Betragtning af de Vanskeligheder,
der for Tiden lægger sig i Vejen
for Tilvejebringelse af tilstrækkelig
Gødning, kunde man maaske atter
en Gang med Udbytte sige: Spred
Gødningen efterhaanden, som den
køres ud. I Almindelighed er det
heller ikke noget smukt Syn, der
frembyder sig fra en nygødet Mark,
thi Gødningshobene har kun sjæl-
dent gjort: Til højre ret!

Staldgødningen skal nok komme
til større Ære og Værdighed, end
den i de senere Aar har været Gen-
stand for. Ogsaa om

Ajlen

skal her siges et Par Ord. Med de
nuværende Priser paa Korn og Kvæl-
stofgødninger er Ajlen meget værdi-
fuld. Indeholder den 0,4 pCt. Kvæl-
stof og 0,4 pCt. Kali, og de paa-
gældende Stoffer i Handelen koster
ca. 2,50 Kr. og 0,45 Kr. pr. kg, vil
1000 kg Ajle have en Værdi af ca.
en halv Snes Kroner. Der kan alt-
saa nok være Grund til ogsaa at
omgaaes varligt med denne Gødning,

Det er ingen Sjældenhed at se Ajle-
vogne i Gang om Vinteren, maaske
nok ofte fordi Beholderne allerede
straks efter Jul er fulde; men hvad
enten det ene eller andet Forhold
har Skylden, saa bør Ajlen kun ud-
bringes paa optøet Jord, for at den
kan synke ned og Ammoniaken ab-
sordes. Undertiden siges det, at
Udkørsel paa et lille Lag Sne er
egentlig ikke saa galt, thi Ammoni-
aken indsuges i Sneen. Denne Op-
fattelse beror dog vist mere paa Tro
end paa Viden, og naar der i disse
Dage køres Ajle ud paa Sne, er det
ganske sikkert rigtigt (det er jo sta-
dig Frost), at regne med at næsten
al den tilstedeværende Ammoniak
fordamper, hvilket vil sige, at 70 a
80 pCt. af Ajlens Kvælstofmængde
tabes. Har man Raad til det?

Det er meget for dyrt at køre Ajle
ud nu, og der er vist heller ingen
Tvivl om, at dersom de nuværende
Kvælstofpriser holder sig, skal Ajle-
beholderne nok blive gjort store nok
til at rumme Ajlen for hele Vinteren.

De nævnte Arbejder bør mere end
nogen Sinde tidligere udføres med
Omtanke.

Hvor Kvinderne er i Flertal.

Verdenskrigen vil formentlig, i alt
Fald for de for Formeringen og Pro-
duktionen vigtigste Aldersklassers
Vedkommende i alle de krigsførende
Lande, have et mere eller mindre
mærkbart Overskud af Kvinder til
Følge. Det har derfor sin store In-
teresse, som „B. Z. a. M.“ i en Ar-
tikel om dette Spørgsmaal skriver,
at se lidt paa, hvor store Forandringer
en saadan Forskydning i Befol-
ningen kan faa i de forskellige Ret-
ninger.

Det klareste Billede faar man ved
at betragte den australske Stat Vik-
toria, en af de feministe Stater i Ver-
den. Allerede i Fredstid havde den
flere Kvinder end Mænd. I 1911 var
Overskuddet af Kvinder ganske vist
kun 4369; men i Slutningen af 1915
var det allerede oppe til 33,251. Der
fandtes i Slutningen af forrige Aar
pr. 100 Kvinder kun 95 Mænd.

Spørgsmaalet om Kvindeoversku-
det er derfor brændende, saa meget
mere som Kvinderne har Stemmeret,
hvad der lader skinte den Mulighed,
at hele Statens Lovgivning kan blive
omformet fuldstændig i kvindelig Ret-
ning. Af psykologiske og politiske
Grunde er denne Mulighed ganske
overordentlig interessant.

Myndighederne i Viktoria gør frem-
for alt Skridt i Retning af en bedre
Uddannelse af Kvinderne, da der jo
naturligvis findes et meget stort An-
tal selverhvervende Kvinder. I Fab-
rikerne er der pr. 100 Mand be-
skæftiget 50 Kvinder, og man regner
med en endnu større Stigning i For-
holdet. Man antager ligeledes for
sikkert, at Kvinderne varigt vil over-
tage mange af de Poster, som hid-
til beklædtes af Mænd. Man ser sig

derfor nødsaget til at forme Arbejds-
lovgivningen med specielt Hensyn
til Kvinderne. Skolevæsenet maa
indrettes i Overensstemmelse med
den Kendsgerning, at de fleste unge
Piger maa blive selverhvervende.
Den tekniske Uddannelse maa ogsaa
undergaa en Ændring. Særlig Op-
mærksomhed maa man ogsaa vise
Løbspørgsmaalet. Selv i Arbejdsgiv-
verkrede er man kommet til den
Overbevisning, at man ikke længere
kan lade Kvinderne nøjes med en
Lommeskillig, men at man maa
lade deres voksende Betydning for
det hele offentlige og industrielle
Liv skaffe dem deres Ret ogsaa i
økonomisk Henseende. De ved Lov
fastsatte Minimallønninger for Kvin-
der maa derfor forhøjes. Den alle-
rede til Dels gennemførte Grundsæt-
ning, at en Kvinde, naar hun udfør-
er det samme Arbejde som en Mand,
faar samme Betaling, menes i en
overskuelig Tid at ville blive gen-
nemført ved Lov.

Højre Haand og venstre Haand.

I den sidste halve Snes Aar er
man i Amerika stadig kommet mere
ind paa at lære Børnene i Skolen at
skrive med baade højre og venstre
Haand. Det sker egentlig ikke i den
Hensigt at give dem den Færdighed
at kunne skrive med begge Hænder,
men først og fremmest for at bidrage
til at give de to Hjernehalvdeles
Sprogcentre den samme Udvikling.
Man er gaet ud fra, at de allerfle-
ste Mennesker fødes lvehændede d.
v. s. med samme og samme Evner i
begge Hænder, mens kun et ringe
Antal ved Fødselen er ugpræget
højre- eller venstrehaandede.

Nu hævder imidlertid Professor i
Anatomi ved Universitetet i Amster-
dam, Volk, paa Grundlag af fler-
aarige Undersøgelser, at 97 pCt. af
alle Mennesker ved Fødselen er ud-
præget højrehaandede. Og han men-
er, at Aarsagen hertil maa søges i,
at Blodtilførslen er størst i venstre
Hjernehalvdel. Han holder paa, at
det vil vise sig skadeligt at søge at
udvikle begge Hænder hos Børn i
samme Grad, da man derved for-
mindsker Blodtilførslen til venstre
Hjernehalvdel og derved gør Barnet
mindre kraftigt.

Ogsaa Docent Stier i Berlin ad-
varer udtrykkelig mod alt for tidlige
Forsøg paa at naa den samme Fær-
dighed i Anvendelsen af begge Hæn-
der. Derimod mener han, at voksne
Mennesker ikke vil have nogen Skade
af at vænne venstre Haand til at ud-
føre det samme Arbejde som højre,
men han tror ikke paa, at det vil
være ensbetydende med nogen For-
øgelse af vedkommendes Aandvæn-
ner.

I Berlin har man, efter amerikansk
Mønster gjort Forsøg med at lære
Skolebørn ogsaa at skrive med ven-
stre Haand. Men Nyttien af disse
Øvelser stod ikke i noget Forhold
til den Tid og Ulejlighed, som an-

vendtes derpaa. Ingen, som havde
lært at skrive med højre Haand,
drev det til nogen videre Færdighed
i at skrive med venstre.

Nervøse og svagelige Børn blev
ængstelige, fordi det kneb med at
holde sig paa Linien, og den Øvelse,
der var opnaaet i at skrive med højre
Haand, blev ødelagt. Naar Børnene
skrev efter Diktat, viste det sig ogsaa,
at deres Evne til at opfatte Or-
dene gik stærkt tilbage under Ven-
strehaands-Skrivningen, og der frem-
kom langt flere Fejl.

Bedre stillede Resultatet sig, hvor
det gjaldt Tegning eller Sløjd; men
der maatte vises stor Forsigtighed
med alt skarpt eller spidst Værktøj.
Venstre Haand kunde ved disse Fag
nok blive en god Hjælp for den
højre, men naaede aldrig at erstatte
den, og en forøget aandelig Udvik-
ling kunde ikke paavises i et ene-
ste Tilfælde.

Med Undervandsbaad.

Friherre v. Forstner, som selv er
Fører for en af de tyske Undervands-
baade, fortæller følgende om Livet
om Bord i et af disse Fartøjer:

Er Undervandsbaaden dukket ned
i rum Sø, men saaledes, at Perisko-
pet holdes over Vandfladen, spejder
Føreren opmærksomt gennem dette
for at holde Øje med, hvad der pas-
serer inden for Synsvidde. Er en
Fjende nær, tør han imidlertid kun
ganske kort lade det forræderske
Glasøje kigge op over Havfladen.
Hurtigst muligt maa han lade det
synke tilbage i Taarnets Indre. —
Dette Arbejde besørger af de usyn-
lige elektriske Kræfter; alt, hvad
Chefen har at gøre, er at trykke paa
en Knap, ganske som om man ring-
er paa en Kelner eller en Stuepige.
Et kort Tryk, og Baaden og alt,
hvad dens er, er skjult for Fjendens
nysgerrige Blikke. — Undertiden
kan man, naar Vandet er klart, og
man har lys Sandbund under sig,
især hvis Solen skinner, slukke alt
kunstigt Lys om Bord og alligevel
have det saa lyst, saa man uden
større Vanskelighed kan se at læse.
Dette er noget, som man ofte gør
for at spare paa den elektriske Strøm.
For vi maa meget omhyggeligt passe
paa ikke at ødsle med den dyrebare
elektriske Kraft, hvorved vi vilde for-
spilde vore Udsigter til at holde os
saa længe under Vandet.

Især sluger den elektriske Opvarm-
ning meget af Strømforraadet, og ve-
den Baad, som ikke i rette Tid paa-
lægger sig den største Sparsomme-
lighed i saa Henseende. Man maa
hellere fryse end risikere at komme
til at mangle den fornødne Elektri-
citet.

Det er meget vanskeligt at skyde
fra Undervandsbaadens lave Dæk,
eftersom den ruller stærkt i Søgang.
— Søerne slaar ind over Fordækket
og slynger ofte en Mand bort fra
Kanonen, netop som han staa og
retter Siget. Det hænder endog,

at en mægtig Bølge paa en Gang vasker alle dem over Bord, som befinder sig paa Dækket. Saa maa de ved egen eller andres Hjælp søge at redde sig om Bord igen. Med Vandet drivende af Klæderne og spyltende det salte Søvand stiller de saa atter hver paa sin Post for at rette de skæbnsvangre Skud mod Fjenden.

Saafrømt ikke Situationen var af saa dødelige Alvor, kunde man fristes til at le af disse Mænd, der, inden de ved af det, slaar en Kolbøtte-hen ad Dækket, falder i Søen, kravler op igen og paa ny stiller sig bag Kanonen, klar til at affyre det næste Skud.

Historien om en Lægecigar.

—o—

Et ganske ejendommeligt Tilfælde af gammeldags uforfalsket Overtro er forefaldet i den lille svenske By Ragunda i Jämtland. Forleden indfandt en 77-aarig Gaardejer, Per Wiklund, sig hos en Nabo, saa ilde tilredt i Ansigtet og paa Hænderne, at han straks maatte indlægges paa et Sygehus. Her fortalte han, at han i nogen Tid havde lidt af reumatiske Smærter og i den Anledning opsøgt en saakaldt „klog Mand“. Denne havde givet ham en „Lægecigar“, som han skulde ryge præcis Kl. 12 den følgende Nat. Cigaren vilde dog kun hjælpe, hvis der fandtes rigeligt med Penge i det Hus, hvor Konsulationen havde fundet Sted, og i den Anledning hævdede Wiklund 1000 Kr. i Banken og deponerede de 980 Kr. hos „Lægen“. Om Natten tændte han saa Cigaren, men denne maa aabenbart have indeholdt et eller andet eksplosivt Stof, thi den eksploderede øjeblikkelig og bibragte Wiklund alvorlige Brandsaar. „Lægen“ har været i Forhør, men benægter Rigtigheden af sin Patients Paastande.

Vor Helmuth.

—o—

Fortælling.
Oversat fra Tysk.

„Jeg har den Ære at gratulere, Hr. Ritmester! Det er en Dreng!“ Med disse Ord hilste den Kvinde, der i nogle Timer havde ført Kommandoen i vort Hus, min Fader, da han en Eftermiddag vendte hjem fra sit Arbejde.

Efter hans straalende Ansigt at dømme maatte min lille Broders Fødsel være en Begivenhed af største Betydning. Han havde sandelig ikke set saaledes ud, naar mine Søstre — jeg er den ældste af fire — kom til Verden. Da havde hans Ansigt mindet om en Tordensky, og intet havde været ham tilpas.

Det blev en prægtig Daabshøjtidelighed.

„Det er jo en Dreng!“ hørte jeg Fader sige til Bedstemoder, og han ansaa tydeligt dette Faktum som en tilstrækkelig Grund til al den Stads, der blev gjort.

Med min Faders ikke synderlig store Indtægter kneb det undertiden på opdrage os Børn standsmæssigt, men Skabningens Krone, vor lille Helmuth, kom aldrig til at lide derunder. Besparingerne gik altid ud over os Søstre.

„Pigebørn behøver saa lidt“, hørte jeg ofte Moder sige.

Da vor Helmuth var kommen op i femte Klasse, kaldte han os for „dumme Tøse“, og da han ved min Hjælp var bleven optaget i Latinskolen, saa han med Foragt ned paa mine Kundskaber.

Der blev ingen Stads gjort af os Pigebørn, da vi skulde konfirmeres; men da denne Dag oprandt for Helmuth, som den Gang gik paa Kadet-

skolen, blev det en vigtig Begivenhed i vort Familienliv.

Ogsaa for mig personlig blev denne Dag af stor Betydning. Jeg lærte nemlig da i en af Helmuths Lærere, en ung Løjtnant, den Mand at kende, i hvis Hænder jeg med Glæde vilde have lagt min Fremtid.

Nogle Uger senere friede han til mig.

Da han ikke havde Formue, maatte han gøre Regulng paa, at jeg fik tilstrækkelig Medgift til at anskaffe os et larveligt Udstyr.

Jeg henvendte mig forhaabningsfuldt til Bedstemoder med Anmodning om at skænke mig denne Medgift. Jeg var ganske overbevist om, at hun med Kyshaand vilde give os, hvad vi behøvede. Men jeg blev bitterligt skuffet.

„Hvad blot Helmuth ikke været der“, svarede hun, skulde jeg gerne have givet dig et lille Udstyr. Men ser du, Lotta, Helmuth skal ind i et Kavaleriregiment, og dine Forældre gør Regning paa, at jeg afholder de dermed forbundne Udgifter.“

Nu brast min Taalmodighed, og jeg udbød i bitter Tone: „Altid er det Helmuth! Skal vi Pigebørn da beständig staa tilbage for ham?“

Bedstemoder saa først forbavset paa mig; derpaa sagde hun raadvild: „Helmuth kunde maaske komme ind i et billigere Regiment. Tal med dine Forældre om Sagen. Jeg skal rette mig efter deres Beslutning.“

Jeg tog Mod til mig og talte med Fader og Moder. Men alt var forgæves. De sagde, det var egenkærligt af mig at tilintetgøre min Broders Karriere, og at det simpelthen var min Pligt at ofre mig for ham, der skulde kaste ny Glans over vort Navn.

Og saa maatte Paul og jeg sige Farvel til hinanden. Det blev en tung Afsked! Han fremstammede noget om at have Taalmodighed. Naar han var blevet Ritmester, vilde han komme igen . . .

Jeg har haft Taalmodighed — uendelig megen Taalmodighee. Fader har for længst taget sin Afsked.

Min Søster Marte har i flere Aar været gift med en rig Godsejer, og Søster Erna giftede sig for et Par Aar siden, imod vore Forældres Ønske, med en Enkemand, en rig Bager, som havde trukket sig tilbage fra Forretningerne.

„Hvad vil vor Hermuth dog sige til saadan en Svoger?“ var Moders ængstelige Indvending.

Men Erna, som er meget selvstændig, svarede lort: „Det er mig ganske ligegyldigt. Min Fremtid bliver sikret, og jeg faar en god Mand — det er Hovedsagen!“

Og Erna er lykkelig og lader sig ikke mærke med, at Helmuth ser ned paa hendes Mand.

Jeg har i flere Aar malet Porcelæn og broderet og ikke tjent saa faa Penge derved. Men disse er ikke gaaet i min egen Lomme, men til den fælles Husholdningskasse. Fader lader, som han ikke mærker det, men Moder bliver rød i Hovedet, naar hun modtager disse Penge.

Vor Helmuth har næsten altid Gæld, som skal betales. En stor Del af Faders Pension gaar med hertil, og Bedstemoder har her desuden to Gange for hans Skyld maattet tage en stor Sum op af sin Kapital. Men nu er det forbi med alle Pengesorger. Alle de tunge Ofre, vi har bragt ham, har ikke været forgæves. Om et Par Dage skal han forloves med en hovedrig Amerikanerinde. Straks efter Forlovelsen vil han præsentere hende for os, og i den Anledning er hele Huset i Oprør. Gardinerne skal vaskes, Gulvene og Væggene skures, Sølvøjet poleres osv.

Dødtret af alt dette Slid — thi jeg maa naturligvis tage Del i alt — slog jeg mig en Eftermiddag ned i vort Lysthus for at hvile lidt. Pludselig ser jeg en uiformeret Herre komme hen mod vort Hus. Min Gud det er jo Paul Gräbnitz — min Paul! Og jeg, som er i Arbejdstøjet! Det er for sent at prøve paa at liste bort, thi vor gamle Tjenestepige viser ham Vej til Lysthuset. Hvor mit Hjerte banker! Aldrig, forekommer det mig, har Fuglene kvidret saa yndigt eller Lindeblosserne duftet saa herligt som i dette Øjeblik. Hvor han er bleven smuk og stelig — en Mand i sine bedste Aar! Og jeg?

Men paa hans forskrækkede Blik, forlegne Mine og kolde Stemme mærker jeg, at han finder mig gammel og grim.

Paul Gräbnitz er imidlertid en Mand af Ære, og han indfrier, om end stammende og nølende, sit Ord. Jeg føler hvilket Besvær det koster ham, og Naadegaver vil jeg ikke tage imod.

Hvor drager han ikke Vejret lettere, da jeg siger ham, at jeg ikke vil forlade mine gamle Forældre, og at min Ungdomskærlighed kun var et Fantasifoster. Og hvor taknemmelig kysser han ikke til Afsked min Haand! Han er taknemmelig for mit Nej!

Og nu sidder jeg atter alene i Lysthuset. Jeg mærker ikke længer Blomsternes Duft, hører ikke Fuglenes Kvidren. Pludselig lyder et Smertens Skrig gennem Huset. Glemte er min egen Sorg, og jeg styrter ind for om muligt at hjælpe andre. Paa Sofaen i Dagligstuen ligger Fader med Ansigtet skjult i Hænderne. Moder ligger hulkende paa Knæ foran ham. Paa Gulvet ligger det Telegram, som har gjort de gamle saa fortvivlede. Jeg tager det op og læser følgende:

„Kære gamle Kammerat! Desværre har jeg et Sorgens Budskab at meddele dig. Din Søn, min Adjutant, ligger farligt saaret som Følge af en Duel. Han kom paa Operaballet i Strid med Regeringsraad von Plönitz for en Danseindes Skyld. Lægerne nærer intet Haab om at kunne frelse hans Liv. Med inderlig Deltagelse

Din gamle Ven
von Dallberg.“

„Død, død! Min Støthed, min Glæde, min Helmuth, mit alt i denne Verden!“ stønnede Fader.

Med store Anstrengelser faar jeg Moder rejst op. Hendes forvirrede Blik rettes ligesom hjælpøgende paa mig, og halvt andsfraaværende hvister hun, medens hun med Haanden farer hen over min Pande: „Mit kære, kære Barn! Du har da aldrig skaffet os nogen Sorg!“

Denne ubevidste Ros fra min Moders Læber har forsonet mig med mit forspilte Liv.

Familiebibelen.

—o—

For nogle Uger siden begyndte et svensk Bjergningskompagni ved Hjælp af Bjergningsfartøjer at tage Lasten op paa en gammel Brig, som havde ligget paa Havets Bund i 60 Aar. Der skulde findes Tin og Sølv om Bord, og der er virkelig ogsaa opfisket en hel Pram fuld af Metal; men det mærkeligste ved Historien er den Maade, hvopaa Kompagniet fik Rede paa Sagen.

Briggen led altsaa Havari for omtrent 60 Aar siden; men Besætningen blev reddet af en Mand, som roede ud og tog den med sig hjem. I hans Stue gjorde hans Hustru et Natteleje i Stand for de forulykkede og i det hele sørgede for dem paa bedste Maade, indtil de selv kunde klare at komme afsted.

Denne Hændelse var naturligvis noget sjælden, og derfor gjorde det lædekrøned Par, som saa mange gammeldags Folk gjorde: De skrev

nogle Linjer i deres Familiebibel. Der blev ogsaa optegnet, hvor Vraget var sunket, og hvad man havde hørt. Lasten skulde bestaa af: Saa døde Ægteparret, og Bibelen gik i Arv til dets Søn, som for Tiden er Toldvagtmester i Stockholm. Da han en skønne Dag læste i den gamle Bibel, saa han de snirklede Bogstaver og blev grebet af Nysgerrighed. Siden fortalte han det nævnte Bjergningskompagni om Sagen, og Kompagniet greb til med begge Hænder.

Vor Borgmester,

Hr. Chr. Larsen, der som Formand for Byraadet er sat til at varetage Byens og Borgernes Interesser, finder ogsaa Lejlighed til at gøre sin Indflydelse gældende, naar det gælder om at støtte sin betrangte Trosfælle, Redaktør og Forretningsfører for Bornholms Social-Demokratis — ogsaa kaldet „Colberg“s Bogtrykkeri — Folketingsmand Hauge, ved at lade denne faa Leverancen af Kommunens Tryksager. Saaledes blev Stemmesedler og Kandidatlistes trykt i Rønne til trods for at disse ved tidligere Valg var leveret af Allinge Bogtrykkeri, der ogsaa denne Gang havde forberedt sig paa med kort Varsel at levere disse.

Den kommunale Vælgerforening anede heller ikke, at der var sket en Forandring fra tidligere Aar i Stemmesedlens Udseende, og blev først opmærksom derpaa, da den igaar blev offentliggjort i Socialen. Man saa sig da nødsaget til at lade de allerede trykte Valgopraab kassere og i sidste Øjeblik faa nye trykt.

Hvis Social-Demokratiets Ledere ved denne Manøvre mente at kunne komme et Hænfjed foran paa Valgagitationens Omraade, da gjorde de sikkert forkert Beregning. Den eneste det gik ud over var Bogtrykkeren, der brændte inde med sine Stemmesedler.

&

De gamle Mænds Tidsalder.

—o—

Det er blevet fremhævet, at det Decennium, der kommer lige efter Krigen, bliver de gamle Mænds Tidsalder. Det uhyre Tab af mandligt Menneskemateriale vil kræve sin Erstatning i endnu højere Grad inden for de gamle Mænds Rækker end inden for Kvindernes. Man nærer heller ingen Tvivl om, at gamle eller midaldrende Mænd, naar det gælder det intellektuelle Omraade, skulde kunne vise lige saa stor Enthusiasme og Arbejdsevne som de yngre. Før Krigen ansaa man f. Eks. i England en Mand i Alderen mellem 35 og 45 Aar for at være gammel; men ogsaa paa dette Omraade vil Krigen medføre Forandring. Eksempler paa, hvor lidet Aar tæller inden for Kunsten, Videnskaben, Litteraturen m. m., er ogsaa uopregnelige.

Sokrates lærte først paa sine gamle Dage at behandle Musikinstrumenter. Da Cato var firsindstyve Aar, lærte han sig Græsk, og Plutare var næsten lige saa gammel, da han lærte sig Latin. Theophrastus begyndte sit storslaaede Værk om Menneskekarakteren, da han var halvfems Aar. Den klassiske franske Skjald Rousard hengav sig først i en høj Alder til sine Elegier. Boccacio var femogtredive Aar, da han begyndte at studere Litteratur. Den berømte Arnauld naede sin højeste Berømmelse, da han var toogfirs. Den store franske Statsmand Colbert begyndte, da han var tredsindstyve Aar, paa ny at studere Latin og Jura. Den engelske Filosof og Leksikograf Dr. Johnson begyndte at studere Hollandsk, da han var henimod halvfjerdssindstyve Aar. „Frankrigs Anach-

reon“, de Saint Aulaire, var ogsaa halvfjerdssindstyve Aar, da han begyndte at skrive Vers. Den britiske Renaissance-Skjald Chancer skrev sine berømte Canterburys-ales i Alderen mellem fireoghalvtreds og tredsindstyve Aar. Italieneren Ludovico Monaldence skrev sine Memoirer, da han var 115 Aar gl. Voltaire, der selv i en høj Alder besad aandelig Kraft, har netop omtalt Monaldence. Da Benvenuto Cellini var otteoghalvtredssindstyve Aar, begyndte han sin kunstneriske Selvbio-grafi. Koornhert begyndte at læse Latin og Græsk, i hvilke Sprog han senere blev Mester i Fyrretyveaars Alderen, og Franklin var næste halvtreds, da han begyndte at studere Filosofi.

Michael Angelo bevarede sin Skaberkraft op i en sen Alder. Bismarck gennemførte sin klogeste Statsmandsgjerning, da han havde naaet en høj Alder, og den nylig afdøde Professor Saaby var tredsindstyve Aar, da hans Kunst slog igennem.

Aabent Spørgsmaal.

—o—

Er der Medlemmer af Allinge-Sandvig Byraad, der er interesserede i, at Kommunens Tryksager bliver udført i Social-Demokratis Trykkeri i Rønne?

Ved at gennemgaa Udgiftsbilagene til det for nylig fremlagte Regnskab for Allinge-Sandvig Kommune for Aaret 1915-16 ser man blandt mange andre Besynderligheder, at Kæmnerkontoret, Fattigudvalget, Ligningskommissionen og flere andre Institutioner ved Kommunens Forvaltning har faaet langt den største Part af de benyttede Tryksager fra Social-Demokratis Trykkeri i Rønne. — Da der ikke afholdes Licitationer over den Slags Leverancer til Kommunen og Kæmneren altid tidligere selv har plejet at bestille Kontorets Forbrug af disse Artikler hos her-værende Næringsdrivende, tillader vi os at henlede Opmærksomheden paa dette Forhold, som vi finder absolut forkert og stridende mod de fra Kæmneren paa det nylig afholdte Borgermøde fremkomne smukke Udtalelser om, „at vi alle burde staa Last og Brast sammen og betragte os som én stor Familie.“

Vi haaber at Kæmneren ertrinder disse sine Udtalelser og snarest omsætter dem i Handling. Selvfølgelig gaar vi ud fra, at han er frit stillet i denne Sag, og at der ikke fra nogen Side øves Tryk paa ham for at faa ham til at tage de nævnte Artikler udenfor Kommunen, ligesom vi mener, at han ved en Smule Om-tanke let vil kunne indse, at det er pinende galt, naar han som i dette Tilfælde forbigaar de lokale Næringsdrivende, der jo dog ved at betale deres Del af de høje Skatter er med til at bære Kommunen oppe.

At Fattigudvalgets Formand, Hr. L. P., bestiller Udvalgets Tryksager hos sit Firma i Rønne, har antagelig sin Forklaring i, at han modtager Provision af disse Bestillinger, saavel som af de Annoncer, han indleverer til Bladet. En Smule skulde der jo ogsaa gerne falde af til ham, da han, Partiets oprindelige Skaber og Organisator her paa Pladsen, jo bestandig har maattet døje den Tort at blive forbigaaet, naar Benene fra den kommunale Kødgrøde er bleve uddelte. — Da saaledes den første kongevalgte socialdemokratiske Borgmester udnævntes blev det jo Hr. Chr. Larsen, der løb af baade med Æren og den aarlige Gage paa 1000 Kr., hvormed Allinge Sandvig Kommune indledede sin nye Besparelses-Æra, medens Hr. L. P. maatte nøjes med at se til.

Der høres af og til og fra for-

skellige Sider Røster om, at man bør støtte den hjemlige (lokale) Industri, Handel og Haandværk osv., og i enkelte Tilfælde ser man ogsaa, at vort ærede Byraad slutter sig hertil og erindrer vore egne Næringsdrivende. Saaledes har Kommunen købt sit Forbrug af Brænde af den stedlige Leverandør, og dens Behov af Gaslamper m. m. blev i sin Tid fordelt mellem de Næringsdrivende. Ja selv til at føre Tilsyn med Havnearbejde, Anlæg af Landeveje o. s. fr. har man kunnet benytte de lokale Kræfter. Man har endog haft det Særsyn at se en af Byens Borgere optræde som Leverandør til Havnen samtidig med, at han var dennes Tilsynsførende med leverede Materialier og Arbejdets Udf. Men ligesom det er rigtigt at tage Kommunens Forbrug af Brænde, Gaslamper og Granit m. m. herfra Byen, ligesaa vel maa det være rigtigt at den tager sit Forbrug af Tryksager samme Sted, og hvorfor ikke annoncere i det stedlige Blad, hvorved der sikkert aarlig vil kunne spares et anseeligt Beløb.

Den Dag er maaske ikke fjærn, da Staten sætter Nøglen i Pengekassen og siger Stop, og da vil det for Alvor gælde om at spare, hvorfor saa ikke begynde straks.

Vi henstiller til det ærede Byraad at tage under alvorlig Overvejelse, om ikke Kommunen bør nøjes med at avertere i det lokale Blad, naar det da ikke er Annoncer, der ifølge Loven skal i Dagbladene. Kan imod Forventning vort Byraad ikke beslutte sig til denne lille Reform, bør vi henvende os til det nedsatte „Velfærdsudvalg“ og henlede dets Opmærksomhed paa, at her er et Sted, hvor der kan spares, maaske saa meget, at vi kan undgaa de forhøjede Hus- og Grundskatter, som der ymtes om at Kasse- og Regnskabsudvalget har tænkt at velsigne os med.

Flere Borgere.

Mejeriet „Humledal“
afholdt i Tirsdags sin aarlige Generalforsamling.

Af Beretning og Regnskab fremgik det, at der var indregistreret 6,157,161 Pd. Mælk, der er brugt 25,28 Pd. pr. Pd. Smør og solgt 241,956³/₁₀ Pd. Smør for ialt 37,775 Kr. 96 Øre. Leverandørerne har faaet udbetalt 331,604 Kr. 74 Øre + 49,162 Kr. 15 Øre i Overskud. Regnskabet balancerer med 425,677 Kr. 71 Øre.

For Kul betales 8299,64 Kr. mod ca. Halvdelen i Fjor.

Det vedtoges saafremt Mejerierne dannede en Mælkebedømmelsesforening at gaa med i en saadan.

Til Bestyrelsen genvalgte Lund, Brøddegaard, Rø, og Hansen, Brøddegaard, Olsker. Til Revisor genvalgte Rømer, Tyskegaard.

Angaaende Ostelavningen oplystes det, at der endnu ikke var tegnet tilstrækkelig Mælk, men det vil formentlig ske i nærmeste Fremtid.

Rø.

Foredrag af Pastor Thyssen, Rønne, Tirsdag den 6. Marts Kl. 5 præcis paa Grund af Togtid.

Ikke-Medlemmer 35 Øre.
Foredragsforeningen.

By- og Hørredsfuldmægtig Johannes Kofoed, Hasle.
træffes paa Raadhuset i Allinge hver Mandag efter Kl. 10 Form. og i Klemensker Kro hver Fredag fra 2—5 Eftm.

Bagerlærling.

Som saadan kan en flink Dreng faa Plads til 1ste Maj hos
Bager S. Nielsen, Allinge.

Resultatet af Byraadsvalget i Aftes
blev at Liste A sejrede med 267 St. mod Liste B.s 215.

Valgte bleve:
Emil Holm, Laurits Petersen, H. C. Mortensen, Otto Nielsen, H. J. Pedersen, H. C. Madsen, Georg Holm, S. M. Jensen, Chr. Olsen, P. C. Holm og Jørgen Chr. Jørgensen.

En flink Karl

17—18 Aar kan faa Plads til 1ste Maj paa
Bridsensgaard pr. Allinge.

Spegesild.

Jeg har endnu et Parti god Sild samt salt Torsk, som jeg anbefaler.
Chr. Jørgensen,
Allinge. Telf. 92.

En ung flink Pige

kan faa Plads til 1ste Maj hos
Høker Sørensen, Allinge.

Kryddersild.

Prima, store delikate. 5 Øre pr. Stk. og i Daaser 3 Kr.
I. B. Larsen

En Lærling

antages. God Løn gives.
Bager P. Holm.

Ejendom til Salg.

Afdøde Frederik Jørgensens Enkes Ejendom i Sandvig er billig til Salg ved Henv. til
P. L. Holm, Allinge.

Olsker.

Kommuneskatten for 2. Halvaar 1916—17 bedes indbetalt inden 15. Marts d. A., hvorefter Udpantning vil blive foretaget uden videre Varsel.
Sogneraadet.

En Karl

eller Medhjælper kan til 1. Maj faa Plads paa
Aldersro pr. Allinge.

H. C. Andersens Ejendom

Afdøde i Allinge Vang med Avl til 2 a 3 Køer, er til Salg eller Bytte med et Hus i Allinge.
Hedevig Andersen.

Husholderske

søges til et lille Landbrug i Olsker. Bladets Kontor anviser.

En 14—16-aars Pige
kan faa Plads til 1. Maj paa
Hyldegaard i Olsker.

En Karl

kan faa Plads paa Kaggergaard i Rutsker straks eller senere.
Samme Sted er unge Lødekøer til Salg.

En nylig konfirmeret Dreng

kan faa Plads paa Store Myregaard i Olsker til 1ste Maj.

En 14 til 16-aars Pige
kan faa Plads til 1ste Maj paa
Sjellegaard i Olsker.

Allinge Møbelsnedkeri

er nu flyttet til Snedker Munchs tidligere tilhørende Ejendom i Østergade, Allinge. Og anbefales fremdeles ærede Kunder.
Jul. Mortensen.

En Lødeko og to Kvier

som har løbet, er til Salg paa Munkegaard i Olsker.
L. Sommer.

En flink Pige

der vil malke to Køer, kan faa Plads til 1. Maj hos
Gartner Kofoed,
Allinge.

En Pige

14—15 Aar, kan faa Plads til 1ste Maj hos
Martin Falk,
Tein.

En Pige,

eller en ung Malkekøer kan faa Plads til 1ste Maj hos
Avlsbruger P. L. Holm,
Allinge, Telf. 60.

En Pige

kan til 1ste Maj faa Plads hos
Johan Olsen, Tein.

En 14-16-aars Dreng

søges til 1ste Maj paa
Møllegaard i Rø.

Tørvemose.

Den mig tilhørende Tørvemose er til Salg, eventuelt til Bortforpagtning.
Abildgaard, Olsker.

Gammelt Jern og Støbegods

købes
Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Prima saltet Helleflynder

er delikat Spise, billigere end Klipfisk og Flæsk. — Denne skæres i passende Stykker og udvandes i skiftende Hold Vand i 48 Timer før Kogningen.
Prisen er 65 Øre pr. Pd.

Nordlandets Handelshus

Cigarer.

Cigaretter, Røgtobakker fint- og groftskaaene. Skraatobak, dansk og svensk Snus, bedst og billigst hos
J. B. Larsen.

En Dreng,

14—16 Aar, som vil malke, kan til 1ste April eller Maj faa Plads hos
Avlsbruger Alfred Mortensen,
Allinge.

En 14-15aars Dreng,

som kan køre Heste og ellers passe Kreaturer, kan straks eller til 1ste Maj faa Plads paa
Jullegaard i Rutsker.

Fine Ris,

28 Øre Halvkilo.
god, 60 Øre 1/2 kg
prima 75 „ —
J. P. Mollers Eftfl.

Gødningen

er hjemkommen.
Bestilte Partier bedes afhentet inden 1. Marts.

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Til Konfirmationen
anbefaler vi
færdige Klædninger,
saavel Jakke- som Matrosfacon i alle Størrelser.
Huer, Kravetøj og al Slags Underbeklædning.
Nordlandets Handelshus.

Cloëtta's
„ALBA“
Crémant Chocolate
FINESTE DANSK FABRIKAT
7 Flager og Ruller fra 10 - 100øre

Senge-Udstyr
Bolster, Dunlærred
Fjer og Dun. Alt med Garanti.
Nordlandets Handelshus.

Vort Lager er rigelig forsynet med
Prima La Plata Majs
51 pCt. Texas Bomuldsfrøkager
43 pCt. New-Orlean Bomuldsfrøkager
La Plata Rapskager
Palmekager
Coldings kontrollerede Foderblandinger
Soyaskraa
Suktermelasse
Alt i prima kontrollerede Varer og til billigste Dagspris hos
Allinge Kolonial- & Produktforretning

Gummifrakker.
Vi har nu stort Lager af saavel Dame- som Herrefrakker, engelske.
Som Nyhed er hjemkommet et Parti Fløjls-Damefrakker med Gummi. Disse Frakker kan bruges hele Aaret
Nordlandets Handelshus.

Gudstjenester og Møder.
Søndag den 4. Marts.

Allinge K. Kl. 9¹/₂ Skrm. 9.
Ols Kirke Kl. 2 — 1¹/₂.
St. Lukasstiftelsens Offerdag
Fælles-Samfundsmøde Kl. 6 i Bethel i Olsker. Emne: Gal.: 6. 5. og 6. Vers. Alle er velkomne.
Mandag d. 5. Møde for K. F. U. K. i Præstegaarden Kl. 8.
Tirsdag d. 6. Møde for K. F. U. M. paa Menighedshjemmet Kl. 7¹/₂.
Onsdag d. 7. Kredsmøde i Hjemmene Kl. 7.
Evan. luth. Missionsforening Allinge
Søndag Kl. 3¹/₂. Forsamling.
Onsdag Kl. 7¹/₂. E. Johnsen.
Rutsker Missionshus
Tirsdag Kl. 6. E. Johnsen.

Husbestyrerinde
søges til 1. April eller senere.
Mathias Kofoed,
10. Pcl., Ols pr. Allinge.

En konfirmeret Dreng
kan faa Plads til 1ste April el. Maj paa
Jydegaard i Rutsker.

En 14 til 16 Aars Dreng
kan faa Plads til 1. Maj paa
Hullegaard i Rø.
Telf. Rø 15.

Budding-Pulver
Mandel-Vanille-Prinsesse-Rom-Chokolade-Appelsin, 15 Øre Pk.
anbefales som en billig og velsmagende Dessert.
Vanille Creme Pulver 10 Øre Pk.
I. B. Larsen.

Husbestyrerinde.
En ikke for ung Pige eller yngre Enke, der ønsker et godt Hjem og med Lyst og Interesse vil deltage i Arbejdet paa en lille Landejendom, kan straks eller senere faa Plads hos en enlig Mand. — Billet nrkt. „Husholderske 222“ modtager Bladets Kontor.

Vi har for Tiden rigelig Lager af
Særdeles god Kvalitet Sigtemel
 (blandet Rug og Hvede)
Meget kraftig dansk Flormel og de sædvanlige
Prima Sorter Flormel af amk. Hvede.
 Disse Sorter egner sig særlig godt for Hjemmebagning — og vi
 sælger samme til meget rimelige Priser.
 Gode sunde Sædvarer af alle Slags tages som Betaling for Mel.
Nordlandets Handelshus

Brødrene Anker
Jernstøberi & Maskinfabrik
 Telefon 2. **Hasle** Telefon 2.
 Selvvandingsanlæg, Vand- & Aljepumper m. m.

Nørresundby Gødningsskalk, Gødningssalt
 Vi har en hel Del af disse Varer paa Lager, men
 vi ønsker gerne en Opgave fra de Kunder, som vil
 benytte disse Varer til Foraaret.
Nordlandets Handelshus.

Ekstrafin Klipfisk og prima Ris
 anbefales til billigste Dagspriser fra
Allinge Kolonial- & Produktforretning

Icopac-Tagpap og Læder-Tagpap
 i alle brugbare Bredder og af prima lagret Kvælitet.
Linoleums-Taglak og Kalciums-Tag-Tjære
 Vi anbefaler Forbrugere heraf at købe snarest, selv om denne
 først skal anvendes senere.
Nordlandets Handelshus.

Tvangs-Auktion over Hotel-Inventar i Allinge.
 Fredag den 9. Marts, Form. Kl. 11 afholdes efter
 Begæring af **Sagfører Fr. Pihl** i Rønne for vedkommende
 Udlægshaver paa **Hotel CENTRAL** i Allinge offentlig
 Auktion over det hos **Hotelejer Rasmus Andersen** udlagte
Hotelinventar, Service m. m., heraf fremhæves 25 Senge
 med Fjeder madrasser og tilhørende Dyner, Puder og
 Tæpper, Porcelæn og Glas, Linned og Dækketøj, Køk-
 keninventar, Borde, Stole, Sofaer, Gardiner m. m.
 Kredit i 3 Maaned. **Borgen.**
 By- og Herredsfogedkontoret i Hasle, d. 21. Febr. 1917.

Kød- og Benmel
 fra Langelands Foderstoffabrikker.
Blodfoder
 fra Vejle-Fabrikkerne
 anbefales meget som Tilskud til Svinenes Foder.
 Billigste Dagspris i
Nordlandets Handelshus.

Saltet Helleflynder
 anbefales som en særdeles god og billig Spise. Faas hos
Allinge Kolonial- Produktforretning.

Bornholms Spare- & Laanekasses
 Afdeling i Allinge
 Kontortid: 10—12 og 2—4.
 Modtager Indskud paa alm. Sparekassetilkaar til en Rente
 af 4 pCt. p. a., paa Folio til 2 pCt. p. a.

Aljepumper, Aljerender, Aljespredere
Frostfri Pumper, Sugepumper.
 Jærnrør i alle Dimensioner.
 Alle, som faar Brug for disse Genstande til Foraaret, tilraader vi
 at forsyne sig til de nugældende meget rimelige Priser.
Nordlandets Handelshus.

Hvorfor gaber vi?
 —o—
 Naar vore Organer har været virk-
 somme en Tid, naar Blødet flyder
 langsomt gennem Aarene, og der
 saa pludselig melder sig Opgaver,
 som lægger Beslag paa vore Kræf-
 ter, da strækker vi de dovne Lem-
 mer, rækker Armene i Vejret, stram-
 mer Benmuskler og Nakkemuskl. —
 Hvorfor gør vi det? — Jo, for
 saa at sige at presse ud af vore
 Muskler det slette, tykflydende Blod,
 saa at det kan flyde tilbage til Hjer-
 tet og give Rum for det lyserøde,
 friske Blod, der bringer ny Næring,
 nyt Surstof til vore Lemmer! Akku-
 rat samme Formaal har rimeligvis
 ogsaa Gabningen: Den skal opfri-
 ske Hjernen, befri den for det træge,
 tykflydende Blod, for at nyt forfri-
 skende, surstoffrigt Blod kan strøm-
 me til. Vi aabner helt automatisk
 og krampagtigt Munden, trækker Vej-
 ret dybt, aander det ud igen og ven-
 ter med at trække Vejret paany —
 den for Luft tømte Brysthule suger
 Blødet tilbage til Hjertet — Hals-
 musklerne strammes, saa at Blødet
 fra de store Aarer strømmer til Hjer-
 tet. — Det at gabe rigtig godt ud
 er overmaade velgørende, skønt det
 maa indrømmes, at det ikke er me-
 get smigrende for Ens Omgivelser,
 naar man begynder at gabe — et
 Bevis paa, at man keder sig og at
 Hjernen er uvirksom.

Da Vejene blev brolagte med Guldmønter.
 —o—
 I en fransk Beretning om Napo-
 leons Hærs Tilbagetog i Vinteren
 1812 hedder det: Paa Vejen fra
 Wilna til Kowno herskede en vild
 Panik blandt de flygtende Tropper.
 Vejen til Kowno var formelig over-
 saet med Tusinder af frosne Lig.
 Udrustningsgenstande af enhver Art
 spærrede Strækningen, og især var
 Hulvejen ved Pomari, 1½ Times Vej
 fra Wilna, helt utremkommelig for
 Køretøjer. Hidtil havde man med
 de største Anstrengelser faaet de
 tunge Vogne med sig, som Krigs-
 pengene var opbevarede i. Foran
 Wilna gav dog Marschal Ney Befal-
 ling til at aabne en af Vognene og
 prisgive Guldstykkerne. Da Soldat-
 terne saa Guldmønterne trille hen
 over Vejen, kom der Liv i de trætte
 Tropper. De styrkede sig over de
 blanke Guldmønter og fyldte Lom-
 og Tornystre. Men de færreste be-
 holdt, hvad de havde tilranet sig.
 Guldet lyngede saadan, at det blev
 vanskeligt at komme hurtigt nok af
 Sted. Og de forfølgende Kosakker
 hjalp mange af med Byrden. Paa
 denne Maade blev der en Standsning
 i Forfølgelsen, og ved en Krigslist
 lykkedes det de franske Hærførere
 at forlænge Pausen. Krigskasserne
 indeholdt over 11 Mill. Francs. Der
 blev aabnet flere Tønder med Guld,
 og man byggede ved Hjælp af Guld-
 stykkerne i egentligste Forstand en
 Guldbro over Fjenden, Vejene blev
 formelig brolagte med Napoleondør-
 rer, og Kosakkerne kunde ikke mod-
 staa Fristelsen til at hoppe af He-
 stene og samle Guldmønterne op.
 Af Krigsskatten kom kun 7 Mill. lyk-
 kelig og vel frem til Königsberg.
 Resten gik tabt — blev et Bytte for
 Ven og Fjende.

Søger De en Pige, en Karl eller en Dreng, eller mangler De en Svend eller Lærling en Fodermester eller anden Medhjælp, bør De snarest avertere i Nord-Bornholms Ugeblad, der hver Fredag bringes direkte ind i 1700 Hjem og læses af saa godt som hvert eneste Tyende. En Annonce her i Bladet vil derfor saa godt som altid bringe et tilfredsstillende Resultat.

Uld og Klude tages i Bytte for Varer.
Nordlandets Handelshus.

Markfrø. Markfrø.
 Bestillinger modtages hos
 Allinge Kolonial- og Produktforretning

37 pCt. Kaligødning og 14 pCt. Superfosfat
 er paa Lager og udleveres gerne snarest. Naar den afhentes og betales
 inden 15. Marts saa gælder laveste kontant Pris. Efter 15. Marts maa
 vi beregne et Tillæg til Dækning af Renter og Lagring.
 Chili-Salpeter er beslaglagt og kan foreløbig ikke udleveres.
Nordlandets Handelshus.

Saabyg og Saahavre.
 Bestillinger modtages hos
 Allinge Kolonial- & Produktforretning.

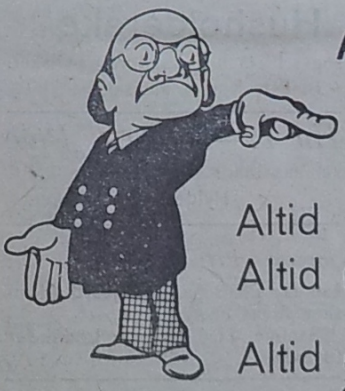
Et Parti Klædninger
 sælges i denne Tid til extra billige Priser.
Nordlandets Handelshus.

Prøv vor udmærkede
MARGARINE
 og De vil blive tilfreds saavel med Kvalitet som med Pris.
 Frisk Tilførsel flere Gange ugentlig.
Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Grøntkonserves.
 Saalænge B.holdningen rækker til anbefales til disse Priser:

Gronne Ærter fine	1 kg Daaser	127 Ø.	½ kg Daaser	66 Ø.
— — mellemfine	— —	113 —	— —	59 —
— — grove	— —	93 —	— —	50 —
Slikasparges	— —	260 —	— —	135 —
Snittebønner	— —	55 —	— —	33 —
Perlebønner	— —	55 —	— —	33 —
Voksbonner hele	— —	— —	— —	43 —
— — overskaarne	— —	55 —	— —	33 —
Celerier	— —	75 —	— —	43 —
Sarotter	— —	120 —	— —	63 —
Spinat	— —	95 —	— —	50 —
Tomatpure	1 kg Daaser	150 Ø.	½ kg D.	80 Ø.
— —	⅓ kg Daaser	40 Øre	— —	— —

 Telefon 12. **I. B. Larsen, Allinge.**

Altid
Prima Kolonialvarer
 til billigste Dagspriser.
 Altid friskbrændt **Kaffe.**
 Altid extra prima **Margarine**
 til billigste Dagspris.
 Altid stort Udvalg i
Glas og Porcelæn
 til smaa Priser.
 Altid velassorteret **Isenkramlager** hos
Allinge Kolonial- & Produktforretning

Vi udbyder til Salg og beder om Bestilling!

50 Tdr.	Svaløf Guldbyg, extra til Saasød.
20 "	toradet Tystofte Byg do.
100 "	toradet do. prina bornholmsk Avl.
300 "	Svaløf Segerhavre do.

 Disse Partier er væglig, smuk Kvalitet, og der garanteres for Sort-
 enhed og Spireevne.
Nordlandets Handelshus.